

[Emmert Andersen]

indvinding af olie og gas, og det er jo det, vi alle forsøger at opnå.

Såfremt det er et begrænset areal, der skal udbydes, som socialdemokratiet foreslår, vil interessen hos olieselskaberne efter vor mening være mindre, end hvis hele det frigivne areal er til rådighed. Der er ingen som helst garanti for, at netop vi har fundet de vises sten og fundet frem til de mest lovende arealer, som olieselskaberne vil være interesseret i. Vi er oppe imod eksperter, der ved meget mere om disse ting, end vi gør, og det ville da være synd og skam, hvis vi ødelagde målsætningen: at opnå den bedst mulige efterforskning og indvinding af olie og gas.

CD kan derfor stærkt anbefale, at det af energiministeren foreslåede også bliver gennemført. CD kan ligeledes tilslutte sig ønsket og hensigten, at dansk deltagelse finder sted i så vidt omfang som muligt. Vi har noteret os, at vi for tiden ikke kan sikre en tilstrækkelig stor dansk deltagelse i alle konsortier, hvilket selvfølgelig er kedeligt og nødvendiggør offentlig deltagelse – hvilket vi principielt ikke har noget imod, og hvilket også stemmer overens med socialdemokratiets ønsker.

Det, der til syvende og sidste er afgørende, er, at samfundet opnår det bedst mulige resultat. Det mener vi er tilgodeset ved, at det offentlige deltager med ca. 20 pct., hvilket også sikrer olieselskaberne en rimelig forrentning, at det offentlige deltager på båret basis, og at der er option på at deltage på lige fod med de øvrige koncessionsdeltagere i en udvinding.

Ligeledes er det af stor betydning, at der i tilladelser, hvor den offentlige deltagelse ikke udøves fra starten, er en hvilende option.

CD mener, at energiministeren ser helt rigtigt, når han ønsker, at et særligt selskab varetager olieefterforskningen. Det har vi i øvrigt i CD ment længe også skulle gælde for øvrige aktiviteter på energifronten. Det vil være i alles interesse, ikke mindst af hensyn til parlamentarisk indsigt og ansvar, at vi nøje kan følge hver enkelt aktivitet, og at økonomien ikke sammenblandes, således at det hele bliver uoverskueligt, og at vi som følge heraf måske træffer forkerte beslutninger. At vi skal udnytte de erfaringer, vi allerede har betalt for i D.O.N.G., må være helt indlysende.

Det var lidt om de mere principielle ting. Detaljerne skal vi nu i gang med i et omfat-

tende udvalgsarbejde. Jeg vil derfor ikke i dag komme ind på disse, men blot erklære, at CD positivt vil medvirke til, at vi får en fornuftig, afbalanceret energipolitik på dette område til gavn for os alle.

Lone Dybkjær (RV):

Som nogle ordførere allerede har været inde på, er det en vigtig sag, og uanset at det måske kun er dagbladenes energispecialister, der lytter til debatten, skal vi nok gøre os klart, at det her har et meget bredt og et meget alment sigte, og vi skal også gøre os klart, at vi står over for nogle problemer, hvor vi gerne skulle drage lære af de erfaringer, vi har gjort tidligere – altså med andre ord ikke gentage, hvad der skete i 1962. Måske kan man også kigge på den embedsmandsopbakning, der er, og deraf udlede, at i hvert fald administrationen er klar over vigtigheden. Der er ikke ret mange folketingsmedlemmer til stede.

Målsætningen er jo at få klarlagt, hvad der er i Nordsoen, men ikke nødvendigvis at få al den energi, man finder, op på nuværende tidspunkt – og da i hvert fald ikke at få erstattet tidligere dansk virksomhed med udenlandsk, det vil altså sige uden dansk deltagelse. Det synes jeg nok er vigtigt at gøre sig klart, når vi i øvrigt skal diskutere det oplæg, ministeren er kommet med.

Jeg skal koncentrere mig ikke om tre ting som hr. Kalnæs, men blot om to, nemlig arealet, der udbydes, og så den statslige deltagelse, men i den forbindelse tillige komme ind på en række af de hovedproblemer, jeg i øvrigt synes vi har på hele feltet olie og naturgas.

Regeringen vil udbyde det hele, hvor den tidligere regering ville udvælge nogle blokke og så tildele dem. Jeg tror, det er en god idé, at man udbyder hele det tilbageleverede areal på én gang. Situationen er en anden, oliepriserne er anderledes, og hele udviklingen har nok vist, at vi må gøre noget for at gøre det mere tiltrækkende. Men det skal selvfølgelig ses i relation til, hvad administrationen kan klare, sådan som ministeren selv er inde på, men også til, hvad en statslig deltagelse kan klare. Det må ske under hensyn til, at vi i 1984 får 25 pct. tilbage igen og senere igen de sidste 25 pct. Desuden skal det ses i relation til den anden del af målsætningen, som